

**Με αφορμή τη συζήτηση του θέματος
‘Αντισταθμιστικά οφέλη – Χρηματοδότηση Μεταλιγνιτικής περιόδου’
στο δημοτικό συμβούλιο**

Ας διεκδικήσουμε επιτέλους ό,τι δικαιούμαστε για να χτίσουμε ένα βιώσιμο μέλλον!

Πολύ σημαντική η συζήτηση που προκάλεσε ο Λευτέρης Ιωαννίδης, εκπρόσωπος της **Δημοτικής Κίνησης «Κοζάνη-Τόπος να ζεις»**, στο τελευταίο δημοτικό συμβούλιο με θέμα τα ‘αντισταθμιστικά οφέλη από τη ΔΕΗ και τη χρηματοδότηση ενός προγράμματος για τη μεταλιγνιτική περίοδο’.

Πρόκειται για τις **πηγές χρηματοδότησης** που απαιτούνται για τη μετάβαση σε μια **βιώσιμη μεταλιγνιτική περίοδο**, μέσα από ένα μακρόχρονο κοστολογημένο πρόγραμμα με σαφείς ενδιάμεσους στόχους και ορίζοντα το 2030.

Θεωρούμε σημαντικό το ότι οι θέσεις μας, γνωστές εδώ και καιρό, σήμερα γίνονται ευρύτερα αποδεκτές! Χαρακτηριστικό ότι 4 από τις 5 παρατάξεις συμφώνησαν καταρχήν με τα βασικά σημεία της εισήγησης.

Η ΔΕΗ και οι ιδιώτες μέτοχοί της δεν εκπροσωπούνταν στη συζήτηση, όμως τοπικοί **μεγαλοσυνδικαλιστές** της για μια ακόμα φορά λειτούργησαν σαν εκπρόσωποί της και **αντιτάχθηκαν σε κάθε αύξηση της οικονομικής εισφοράς της ΔΕΗ προς την περιοχή μας.**

Η **Δημοτική Κίνηση** πρότεινε **πέντε (5) πηγές χρηματοδότησης**, από τις οποίες, μία μόνο, ο **Πόρος**, είναι θεσμοθετημένη (αλλά και ‘εκτροχιασμένη’), ενώ οι άλλες τέσσερις μπαίνουν στην άμεση ατζέντα προς διεκδίκηση.

Συγκεκριμένα πρότεινε:

1. Τριπλασιασμός του Τοπικού Πόρου [3 x (15-20) εκ. € /έτος για όλο το νομό]. Το αντίστοιχο τέλος που καταβάλλεται σε περιοχές που εγκαθίστανται ανεμογεννήτριες είναι 2,5 %, ενώ εμείς είμαστε καθηλωμένοι (με ευθύνη και των Δημάρχων/ Νομαρχών) στο 0,4% !!. Το θεσμικό πλαίσιο του Πόρου πρέπει να αναμορφωθεί πλήρως, να καθοριστούν ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΑ τα επιλέξιμα είδη έργων, με επικέντρωση κατά 30% (από 10% σήμερα) στους τομείς ποιότητας ζωής και περιβάλλοντος και κατά 70% σε έργα της μεταλιγνιτικής περιόδου.

2. Φόρος στερεών καυσίμων (110 εκ. €/ έτος). Ισχύει στις περισσότερες χώρες. Η ΔΕΗ (και όσοι ιδιώτες μπουν στα λιγνιτωρυχεία) δεν πληρώνουν τίποτα απολαμβάνοντας μια ακόμη κρυφή επιδότηση. Να νομοθετηθεί ο φόρος αυτός και να αποδίδεται στις λιγνιτοπαραγωγές περιοχές.

3. «Εξωτερικό» κόστος λιγνίτη, το οποίο επίσης δεν κατέβαλε ποτέ η ΔΕΗ και αφορά στο κόστος των κατεστραμμένων φυσικών πόρων, νερών, εδαφών κλπ. Πρόκειται για τεράστιο κονδύλι. Σύμφωνα με υπολογισμούς **το συνολικό ποσό που «υπεξαιρέθηκε» από το Λιγνιτικό Κέντρο Δυτ. Μακεδονίας ως «φυσικό κεφάλαιο»** την τελευταία εικοσαετία (1990 -2010) είναι περίπου της τάξης των **5 δις !! (ή 250 εκ. €/ έτος)** Σε πρώτη φάση πρέπει να συνταχτεί αντικειμενική μελέτη υπολογισμού του εξωτερικού κόστους και στη συνέχεια να αποδοθεί ένα μέρος του για έργα ανάταξης του φυσικού κεφαλαίου και επενδύσεις της μεταλιγνιτικής περιόδου.

4. Τέλος απόσυρσης λιγνιτικών μονάδων. Είναι ουσιαστικά μια ‘κοινωνική αντιπαροχή’ που δίνει το κράτος μιας και το κλείσιμο μιας μονάδας προκαλεί απώλεια θέσεων εργασίας. Παρόμοια μέτρα ισχύουν και σε άλλες χώρες, οι οποίες αναγνωρίζουν ότι η στροφή μιας περιοχής στο λιγνίτη προκαλεί: α) συρρίκνωση

άλλων δραστηριοτήτων (τουρισμό-γεωργία), β) απώλεια τεχνογνωσίας στους εν λόγω τομείς γ) αποξένωση από τις αγορές (γεωργικές, τουριστικές κλπ). Εκτός αυτού οι περιοχές αυτές διαμορφώνουν ένα ανθρώπινο δυναμικό μονόπλευρα προσανατολισμένο στη βιομηχανία του άνθρακα και μετά καλούνται να το 'αναμορφώσουν', ώστε να επανασυνδεθούν με άλλους τομείς οικονομικής δραστηριότητας που είχαν εγκαταλείψει.

Το σχετικό κονδύλι πρέπει να είναι ανάλογο με την ισχύ της μονάδας που κλείνει.

5. Πρόσθετα κίνητρα (δάνεια, επιδοτήσεις) για χωροθετήσεις πράσινων έργων στις λιγνιτικές περιοχές μέσω ανάλογων ρυθμίσεων στους αναπτυξιακούς νόμους και τα προγράμματα.

Μεγάλες οι ευθύνες των πολιτικών και τοπικών αρχών που δε διεκδίκησαν, εδώ και πολλά χρόνια, τα αντισταθμιστικά οφέλη που δικαιούται η περιοχή. Εγκλωβισμένοι στο γνωστό δίλλημα «Λιγνίτης ή Ανεργία», οι τοπικοί φορείς αγνόησαν, αφενός τα καμπανάκια που από τις αρχές τις δεκαετίες του 1990 (Συνθήκη Ρίο) χτυπούσαν για την περιοχή και αφετέρου επέτρεψαν τη σταδιακή υποβάθμιση της και το σημερινό περιβαλλοντικό, οικονομικό και κοινωνικό αδιέξοδο, κάτι που απέφυγαν δεκάδες αντίστοιχες περιοχές της Ευρώπης προσανατολιζόμενες σε ένα εναλλακτικό βιώσιμο μοντέλο ανάπτυξης .

Βασικό μας κριτήριο πρέπει να είναι η ΒΙΩΣΙΜΟΤΗΤΑ της περιοχής, την οποία οι οικονομικές εξελίξεις και η διαφαινόμενη ιδιωτικοποίηση της ΔΕΗ θέτει σε ακόμα μεγαλύτερο κίνδυνο. **Είναι θετικό πως έστω και αργά βλέπουμε τις θέσεις μας να γίνονται αποδεκτές.** Όμως οι τοπικοί φορείς οφείλουμε να διεκδικήσουμε σθεναρά τους πόρους ώστε να εφαρμόσουμε ένα μοντέλο που θα βγάλει την περιοχή από το αδιέξοδο.

Είναι η τελευταία ευκαιρία για τους αιρετούς εκπροσώπους μας να απαιτήσουν ό,τι μας αναλογεί, πριν η ΔΕΗ μας δώσει το οριστικό διαζύγιο και μάλιστα ΧΩΡΙΣ ΔΙΑΤΡΟΦΗ.

Επιτροπή Ενέργειας και Περιβάλλοντος

[Το πλήρες κείμενο της Ερώτησης της Δημοτ. Κίνησης με αναλυτική τεκμηρίωση ΕΔΩ](http://protouvouliadk.wordpress.com/wp-admin/post.php?post=629&action=edit&message=6&postpost=v2)
<http://protouvouliadk.wordpress.com/wp-admin/post.php?post=629&action=edit&message=6&postpost=v2>

Δημοτική Κίνηση
«Κοζάνη -Τόπος να ζεις»

